

שוטרי מג"ב היכו פועלים בירושלים

לירושלים על-מנת לעבוד בשטחים. בניין. הם הלכו במשך זמן רב בשטח פתוח כדי להימנע ממחסומי צה"ל. בשלב מסוים זינקו חמישה שוטרי משמר הגבול ממארב מאחורי כמה סלעים, כיוונו את רוביהם על הפועלים והורו להם לעצור.

עיכובים ממושכים ומכות בקת רובה

השוטרים לקחו את תעודות הזהות של הפועלים, הורו להם לכבות את מכשירי הטלפון שברשותם ואסרו עליהם לדבר אחד עם השני. אחד הפועלים, אחמד קטוש, תושב בתיר, סיפר לבצלם: "ישבנו על הסלעים כשהשוטרים מכוונים אלינו את הרובים שלהם. זה נמשך כשעה. בכל פעם שאחד הפועלים זז ממקומו או דיבר, אחד השוטרים היכה אותו בקת הרובה בחלק האחורי של הראש".

בשלב מסוים הורה אחד השוטרים לאחמד קטוש ולשני פועלים נוספים לעמוד במרחק של כעשרה מטרים משאר הפועלים. תוך שהם מכוונים עליהם את רוביהם, אסרו השוטרים על 12 הפועלים שנשארו במקום להסתכל על השלושה. שניים מהשוטרים התחילו להכות את הפועלים שנלקחו הצידה. הם בעטו בהם והיכו אותם באמצעות הרובים בגב ובברכיים במשך כעשרים דקות.

הפועלים עוכבו שתיים וחצי נוספות ולאחר מכן שלחו אותם השוטרים למחסום אל-וולגיה, שנמנה צא במרחק של כשמונה קילומטרים מהמקום בו עוכבו על מנת לקבל את תעודות הזהות שלהם. החיילים במחסום עיכבו את הפועלים במשך כשעה תיים נוספות עד שמסרו להם את התעודות. כמה מהפועלים נזקקו לטיפול רפואי.

במקביל למשפטם של שוטרי משמר הגבול באש-מת מעשי אלימות כנגד פלסטינים באזור חברון, מגיעות לבצלם עדויות נוספות על מעשי אלימות דומים.

"הרגשתי שהזרוע שלי עומדת לצאת ממקומה"

ב-20.6.03 שבו מוחמד רבאח, 26, וריאזי אל-קבו, 23, תושבי הכפר אל-וולגיה, הנמצא על גבולה הדרומי של ירושלים, מעבודתם בשכונת קריית מנחם בעיר. שוטרי מג"ב עצרו את השניים, ערכו עליהם חיפוש והחרימו את תעודות הזהות שלהם. לאחר מכן היכה אותם אחד השוטרים במשך כשעה בפנים, בגב ובחזה, בין היתר באמצעות קת הרובה שלו.

מוחמד רבאח סיפר לבצלם: "אחרי שעה, הוא הורה לנו לכרוע על הבר-כיים ולהושיט ידיים קדי-מה. הוא הניח שתי אבנים כבדות, אחת על הידיים שלי ואחת על של ריאזי במשך כעשר דקות. זה הכאיב לי נורא והרגשתי שהזרוע שלי עומדת לצאת ממקומה. אחר כך, השוטר הורה לנו לעשות ארבעים כפיפות בטן. כשהיינו מתעייפים ומפסיקים, הוא היה דורש מאתנו לעשות עוד ארבעים או חמישים כפיפות... השוטר הורה לנו לנקות את המקום מאש-פה.

"אספנו עלי עצים, סיגריות ופחיות קולה ריקות במ-קום במשך כחצי שעה". בתום מסכת התעללות שנמשכה למעלה משעתיים, החזירו השוטרים את התעודות לרבאח ואל-קבו והתירו להם ללכת. בשל הכאבים, הושבתו השניים מעבודה במשך כמה ימים.

ב-22.6.03 בבוקר ניסו כ-15 פועלים פלסטינים מאזור בית לחם להגיע

אושר "חוק הגזענות"

בישראל מתוקף אישורים מטעם משרד הפנים או המינהל האזרחי "לשם מניעת הפרדת ילד עד גיל 12 מהורוהו השווה בישראל כדי". ילדים מעל גיל 12 שעד היום טרם הוגשו עבורם בקשות לאיחוד משפחות והם אינם רשומים במרשם האוכלוסין, לא יוכלו לגור כחוק בישראל עם משפחה-תם והם יגורשו לשטחים. בנוגע לילדים מתחת גיל 12, החוק אינו קובע עדיפות לסוג הרישיון שיינתן להם להתגורר עם משפחתם. אם תעדיף המדינה להיתר את שהייתם בישראל באמצעות רישיון ישיבה מטעם משרד הפנים, הם יקבלו מעמד של תושב ארעי למשך כל תקופת החוק. היתרים אלה יש להגישם כל שנה. החוק החדש סותר את עיקרון השיוויון. כזוה הוא אינו חוקתי.

היום התקבל בכנסת חוק המבטל את זכותם של אזרחי ישראל ותושביה שנישאו לפלסטינים תושבי השטחים להקים את ביתם בישראל. החוק החדש אינו פוגע רק בבני זוג. על-פי מדיניותו החדשה של משרד הפנים, ילדים של תושבי קבע שנולדו בשטחים יוכרו כתושבי ישראל רק לאחר שהוגשה עבורם בקשה לאיחוד משפחות והבקשה אושרה. מאחר שבקשות אלה מוקפאות מאז מאי 2002, משרד הפנים מסרב לרשום ילדים אלה. החוק החדש משנה מצב זה. לפי החוק, ילדים עד גיל 12 שנולדו בשטחים לתושבי קבע יוכלו לשהות

הסתים שלב א' של מכשול ההפרדה

מחדש לתשתיות, אך ללא הועיל. היום הגדר באזור כבר סלולה ועל בני המשפחה לעבור דרך שער, בשליטת צה"ל, כדי להגיע הביתה. לפני כשבועיים שבה כלתו של זיד לבית מביקור בכפר. החיילים בשער לא האמינו לה שהיא גרה מצידו השני של המכשול ומנעו ממנה במשך זמן ממושך לעבור לצד השני ולחזור לביתה.

כאן על משפחת זיד מהכפר טורה א-שרקיה, שמכשול ההפרדה נסלל בין ביתם לבין שאר בני הכפר. סלילת המכשול באזור, שהחלה לפני כמעט שנה, געגעה בתשתיות הכפר ומאז חיים בני המשפחה ללא מים זורמים וללא חשמל. עזי זיד, אחד מבני הבית, מסר לבצלם שהמינהל האזרחי מבטיח לו שוב ושוב שהוא יחובר

מכשול ההפרדה

משרד הביטחון הכריז היום על סיום הקמת השלב הראשון של מכשול ההפרדה לאורך כ-128 ק"מ. אחת מהשלכות של סלילת המכשול בתוך שטח הגדה המערבית ולא על הקו הירוק היא הפרדה של פלסטינים מבני משפחתם, שגרים מצידו השני של המכשול. בעבר דיווחנו

עם רגל שבורה בין המחסומים

ב-7.7.03 שברה חילוד פנון, 14, תושבת נחאלין, מחוז בית לחם, את רגלה הימנית. מאז היא לא יכולה ללכת בכוחות עצמה וזקוקה לסיוע. ב-21.7.03 ליווה אותה אביה, חמד פנון, 42, לקבלת טיפול רפואי בבית החולים בבית לחם. השניים נאלצו ללכת מרחקים ארוכים ברגל בין חסימות עפר שהציב צה"ל, כדי למנוע מעבר של כלי רכב פלסטינים בין היישובים השונים במחוז בית-לחם. בחזרה מבית החולים סיפר האב לבצלם: "הגענו לבית החולים בבוקר. בחזרה, הלכנו ברגל בין המחסום

חילוד פנון ואביה בין מחסומים באזור חוסאן. (בצלם)

מאז שהרגל שלה נשברה הלכנו כל שלושה ימים. עשינו את הדרך ברגל כבר חמש או שש פעמים".

של חוסאן לבין המחסום של אל-ח'אדר [מרחק של כמה מאות מטרים]. זה קשה בשבילנו, מה לעשות?